

[Finansministeren]

bragt i orden. Vi er en regering, der ikke giver pengene ud, før vi har tjent dem.

Derfor har vi aftalt, at de resterende grænsehandelsafgifter kun nedsættes som planlagt, for der er nemlig en stor modsætning mellem den mange år før værende regering og os, og derfor kan jeg godt forstå, det er svært for Socialdemokraterne at forstå, det er sådan. Men vi har faktisk planlagt, at de lettelser, der er en del af aftalen, først bliver gennemført, når besparelserne er i hus. Det vil sige, at der først kommer lettelser, der svarer til de 650 mio. kr., vi manglede, inden vi gik ind i disse dage, og som måske nu er blevet til 700 mio. kr., når vi har fundet de tilsvarende besparelser. De styrbare størrelser holder vi nemlig under kontrol. Vi udsteder ingen dækningsløse checks om lettelser, som vi gennemfører her i Folketinget, uden at skaffe finansiering krone for krone af de lettelser, vi gennemfører. Derved adskiller vi os en del fra Socialdemokratiet, som det vil fremgå, når jeg skal kommentere Socialdemokratiets ændringsforslag.

Det er nemlig en indholdsmæssigt meget stærk finanslovaftale, vi har, og jeg er overbevist om, at finansloven 1990 vil blive husket som en god begyndelse på et nyt årti, fordi den viser, at det er muligt at sætte statens udgifter ned, og at det er muligt at reducere statens personale, vel at mærke uden at serviceniveauet lider afgørende skade derved.

Det sidste kan kun lade sig gøre, hvis de offentligt ansatte er engagerede, hvis de offentligt ansatte føler, at de er ansat på en god arbejdsplads, og hvis de har et godt samarbejde med deres arbejdsgivere. Regeringen som arbejdsgiver lægger derfor også vægt på, at vi har et sådant godt samarbejde, og at vi kan videreføre det.

Vi understreger gerne, at antallet af offentligt ansatte efter vores mening er for stort, men vi vil gerne understrege lige så stærkt, at vi synes, de offentligt ansatte yder en knagende god indsats, og at vi derfor vil føre en personalepolitik, som fortsat vil være motiverende for, at de offentligt ansatte kan yde en så god indsats som den, de gør.

Når vi vil nedbringe den offentlige sektor, er der altså ikke tale om, at vi er i krig med de offentligt ansatte, tværtimod. Vi betragter de offentligt ansatte som vore allierede med henblik på til stadighed at skabe et bedre samfund.

Herefter vender jeg mig til hr. Henning Rasmussens tale i dag. Hr. Henning Rasmussen var jo meget bedrøvet over underskuddet på statsbudgettet, og det er en bedrøvelse, som vi deler. Vi synes, det underskud er for stort. Det er også derfor, vi vil have det sat ned. Den holdning skulle man også tro at hr. Henning Rasmussen og Socialdemokratiet havde, men når man ser på de ændringsforslag, der er kommet fra Socialdemokratiet, konstaterer man, at de vil øge de offentlige udgifter med 2,5 mia. kr. Man siger, at det kun er nødvendigt at finansiere halvdele af det, for resten kommer af sig selv. Nej, det, Socialdemokraterne har foreslået, er ikke noget, der vil reducere underskuddet på statsbudgettet. Effekten af det, Socialdemokratiet har foreslået i deres ændringsforslag, er en forøgelse af underskuddet på statsbudgettet på de styrbare udgifter, og det er forskellen på Socialdemokratiet og os. På de styrbare udgifter reducerer vi underskuddet; på de styrbare udgifter vil Socialdemokraterne forøge underskuddet.

Man kan vel sige det på den måde, at den finanslovaftale, der er indgået nu, betyder, at vi laver budgetforbedringer på 11 mia. kr. Hvis vi skulle have fulgt Socialdemokratiets forslag i forhold til vores oprindelige udspil inklusive den manglende udmøntning af budgetforbedringer, som vi nu har udmøntet, ville budgetforbedringen have været 4 mia. kr. Forskellen på aftalen og at have lavet en finanslov med Socialdemokratiet er 7 mia. kr. – 7 mia. kr., der uden finansiering ville have øget den styrbare del af underskuddet på de statslige budgetter med 7 mia. kr.

Hvis hr. Henning Rasmussens bedrøvelse er rigtig ægte, burde Socialdemokratiet altså i virkeligheden være glad for, at vi laver budgetforbedringer for 11 mia. kr.

Hr. Henning Rasmussen hævdede, at arbejdsløsheden med denne finanslov ville stige endnu stærkere end ellers. Ja, som bl.a. den konservative ordfører, hr. Henning Andersen, har påvist, er det altså i stik modstrid med de vurderinger, vi har foretaget i Finansministeriet. Vi regner med, at arbejdsløsheden for øjeblikket topper. Vi regner med, at der kommer en faldende arbejdsløshed. Jeg ved godt, at gennemsnitstallet for 1990 er lidt større end gennemsnitstallet for 1989, men der er altså tale om en top, og at vi får et fald igennem 1990 med de forudsætninger, der nu foreligger om den